

Alkotmánybíróság
1015 Budapest,
Donáti utca 35-37

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: részere	10/608-0/2016
Érkezett:	2016 MÁRC 30.
Példány:	1
Melléklet:	11 + 9 m.k.
Kezelőiroda:	H

FOVÁROSI TORVENYSZEK 16.	
FOLAJSTRÓMSZÁM KEZDŐIRATON	
Postán / Gyűjtőlauzába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Erkezett:	2016 MÁRC 11.
PÉLDÁNY:	IV.
MELLÉKLET:	KÖZTUK:
FOLAJSTRÓMSZÁM: UTÓIRATON	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] indítványozó ([REDACTED]) a mellékelt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja és az alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§-a, valamint a 43. §-ának (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság semmisítse meg a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott Pfv. VI. 21.738/2014/18. számú, valamint a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.486/2014/10. számú ítéletét.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét – az előbbieken már hivatkozottak szerint – az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a és 43. §-ának (1) bekezdése alapozza meg.

Kérelmem jogalapjaként Magyarország Alaptörvénye B. cikke (1) bekezdését és XXVIII. cikke (1), valamint (7) bekezdését jelölöm meg.

Kérelmemet személyesen érintett indítványozóként nyújtom be. Személyes érintettségemet az a körülmény támasztja alá, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletekben alperesként szerepelek.

A támadott bírói döntések a Kúria Pfv.VI. 21.738/2014/18. számú ítélete és a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.486/2014/10. számú ítélete.

I.

1. [REDACTED] felperes ellenem, mint I.r. Alperes, valamint [REDACTED] II.r. Alperes ellen szerződés érvénytelensége iránt pert indított, amely a Fővárosi Bíróság előtt 2.P.27.502/1996.. számon volt folyamatban. A Fővárosi Bíróság a 31. sorszámon hozott közbenső ítéletében megállapította, hogy a Budapest, [REDACTED] kerület [REDACTED] hrsz. alatt felvett, a természetben a [REDACTED] kerület [REDACTED] szám alatt található ingatlanra a felperes mint eladó és köztem, mint I.r. Alperes között 1996. március 27. napján létrejött adásvételi szerződés érvénytelen.

A fentiekben túlmenően a Fővárosi Bíróság a felperes keresetét elutasította, a felperes 1996. augusztus 27. napján terjesztett elő velem szemben keresetet, amelyben a Kúria Alaptörvény-ellenes módon, minden ésszerű határidőt túllépve, a fair eljárási követelményének súlyos megsértésével csak 2015. november 3-i ítéletében zárta le az eddig folyamatban lévő eljárást.

A Fővárosi Bíróság említett 2.P.27.502/1996/31. sorszámon hozott ítéletével szemben fellebbezéssel éltem, amelyet a Legfelsőbb Bíróság a Pf.VI.25.693/1999/9. sorszámú ítéletében helybenhagyólag bírált el, alapvetően figyelmen kívül hagyva a fellebbezés valódi lényegét és továbbra is mellőzve az alapvető fontosságú tanúk meghallgatásának – mint a teljes tényállás felderítésének kulcsfontosságának – körülményeit és a keresetet nem utasította el.

2. A fentiekben említett másodfokú ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő, amelyet a Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Pfv.X.20.776/2001/5. számon a megtámadott ítéletet hatályában fenntartotta és rámutatott arra is, hogy a döntés alapjául szolgáló teljes tényállás felülvizsgálata nem történhetett meg a másodfokú eljárásban, ahogyan a felülvizsgálati eljárásban sem, tekintettel arra, hogy a fellebbezéssel nem támadott keresetet elutasító döntés jogerőre emelkedett (Pfv.X.20.776/2001/5. számú ítélet 10. oldal).

A Fővárosi Bíróság a 2.P.22.950/1996/13. számon hozott ítéletében a [REDACTED] kerület [REDACTED] szám alatt található ingatlanra megkötött érvénytelen adásvételi szerződés érvényesnek nyilvánította és kötelezett arra, hogy bérleti díjat, valamint kártérítést fizessen felperes részére. Az ügyben viszontkeresetet terjesztettem elő, amelyet a bíróság elutasított. A bíróság rámutatott arra is, hogy a perbeli színlelt szerződés nem ítélt meg, mivel nem kötött – alakilag kifogástalan – jelzálogszerződés.

A fenti megállapítást az eljárás nem csekély tartamában végig és következetesen vitattam, és jól lehet erre vonatkozóan a Ptk. 207.§ (6) bekezdése erre vonatkozó alakiságot is megengedő, de mérlegelés vonatkozásában konkrét rendelkezést tartalmaz, amely alapján a színlelt szerződés ha más szerződést leplez, a leplezett szerződés alapján kell megítélni. Ennek a következtetésnek a levonása és jogkövetkezményeinek alkalmazása a viszontkeresetem megfelelő elbírálása mellett a teljes eljárásban elmaradt és annak világos okát sem adta a bíróság azon kívül, hogy azt hol megszüntette a bíróság, hol úgy érvelt, hogy annak előterjesztésére nem volt szükség.

3. Az ítélettel szembeni jogorvoslat hatására a Fővárosi Ítéltábla az 5.Pf.20.408/2007/7. számú végzésével a megtámadott ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat meghozatalára utasította, tekintettel arra, hogy a perbeli adásvételi szerződés semmisségéhez anyagi jogerő fűződik. Itt csak érintőlegesen megemlítem azt a korábbi legfőbb bírói fórum által tett megállapítást, hogy a teljes tényállást a Pfv.X.20.776/2001/5. számú ítélet 10. oldalában foglalt indokolás alapján nem tudta a Legfelsőbb Bíróság sem felderíteni, ezért ahhoz a ténybeliség hiánya miatt az említett anyagi jogerő nem származhatott volna. Ugyanakkor az Ítéltábla arra helyesen mutatott rá, hogy a leplezett érvényes szerződés alapján kellett volna megítélni a jogviszonyt, amelyet korábban egyik bíróság még meg sem kísérelt és azt egyik bíróság sem vonta döntésének körébe.

II.

1. A Fővárosi Ítéltábla az 5.Pf. 20.486/2014/10. számon meghozott döntésével már igyekezett kiküszöbölni azt a jogsértő állapotot, amely alapján az érvénytelenség jogkövetkezményeit egyoldalúan vonta le a korábban eljáró bíróság és javamra a perbeli ingatlan teherlapjára jelzálogjogot alapított, ugyanakkor viszontkeresetem kapcsán és az eljáró bíróság szabálytalanságának megállapítása mellett a pert megszüntette. A perbeli bizonytalanságom tovább nőtt az újabb irányú döntések miatt.

Álláspontom szerint a másodfokú eljárásban olyan ténybeli és jogi következtetések levonására került sor, amely eleve sértette az eljárás tisztességességét, hiszen azzal szemben rendes jogorvoslati lehetőségem már nem volt. Éppen ezért felülvizsgálati kérelmemben nemcsak a kereset teljes elutasítását, hanem a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését is kértem.

Állítom, hogy a teljes eljárásban a viszontkeresetem megítélésére bírói döntésenként teljesen eltérően került sor, amelynek tetőzését a Kúriai Ítélet jelentette azzal, hogy még a jogerős ítélettel is szembe

menve további ténykérdésben foglalt állást, ellehetetlenítve ezáltal a jogorvoslathoz és az eljárás tisztességességéhez való valós jogomat, értve ezalatt azt, hogy a Kúria akár új eljárás lefolytatása mellett is dönthetett volna.

Úgy ítélem meg, hogy önmagában az, hogy a Kúria felülbírálja a korábbi 19 éves pertartam alatt született érdemi, eljárást lezáró döntéseket, még nem alapozza meg azt a kúriai kiváltságos döntési jogát, hogy az ítéletet oly módon változtassa meg, hogy azt a korábban előterjesztett kereset nem meríti ki, sőt azon túlterjeszkedik és önkényesen szelektálva a perben tett nyilatkozatok, rendelkezésre bocsátott bizonyítékok közül, további jogorvoslat hiányában egyoldalúan kedvezőtlen, példátlan döntést alkosson.

2. Az ügyben eljáró bíróságok, de a Kúriai Ítélet sem vette figyelembe azt a teljes bizonyítóerejű magánokiratot, amely szerint az Ingatlanra megkötött valódi adásvételi szerződést követően, 1996. szeptember 27. napján [REDACTED] két tanú jelenlétében elismerte, hogy megbízásomból a birtok átruházása miatt az Ingatlanban maradó ingóságokat megvásároltam tőle 1.000.000,-Ft-os azaz egymillió forintos vételáron. Ezen okirat szervesen összefüggött az Ingatlan adásvételi szerződésével és előzményként utalt a birtok átruházására.

Az elsőfokú bíróság az adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítása mellett kötelezett arra, hogy fizessen meg felperes részére 69.386.945,-Ft-ot, valamint 2013. október 1. napjától használati díjat és további 7.812.695,-Ft-ot, ezt meghaladóan a felperes keresetét, de az én viszontkeresetemet is elutasította az elsőfokú bíróság. Tette ezt annak ellenére, hogy védekezésemben – arra az esetre, ha az ingatlan adásvételi szerződés mégis érvénytelen volna – a viszontkeresetemben jelzálogjog bejegyzését, illetve javamra tulajdonjog bejegyzését kértem (mint a kölcsön visszafizetésének biztosítékát) azzal, hogy mindennek tűrésére kértem felperes kötelezését.

Az elsőfokú bíróság tévesen értékelte, hogy vagylagos viszontkeresetem előterjesztésére nem volt mód, mivel azt éppen felperes különféle kereseti kérelmei és megjelölt jogcímei alapján tettem, élve a polgári perrendtartás alapvető azon rendelkezéseivel, hogy a perbe vitt jog megítéléséhez szükséges mértékben védekezésem, illetve azzal szembeni igényérvényesítem módját szabadon megválaszthassam, hiszen az a pertartam alatt egyáltalán nem volt vitatott, hogy nem ajándékozási ügyletről volt szó.

A viszontkeresetem feltételessége nem jelenti a határozott kérelem előterjesztésének hiányát, hiszen a per felperese több jogcím alapján terjesztette elő követelését és az ügy bonyolultságára tekintettel a bíróságok az eredeti állapot helyreállításának módján többféle eszközzel állapíthatták meg. A perbeli

védekezés pedig nem jogellenes és nem tisztességtelen, szemben a bizonytalan módon és kiszámíthatatlan pertartamban ítélező bíróságok, jelen beadványban pedig a Kúriai ítélet, amely az elsőfokú közbenső döntésre kiterjedően jogsértő és az előzmények alapján is logikátlan.

A másodfokú bíróság a tulajdonjogom törlése mellett 25.000.000,-Ft kölcsön és járulékai erejéig javamra jelzálogjog bejegyzését rendelte azzal, hogy felperes tulajdonjogát rendelte el az Ingatlanra bejegyeztetni. Az indokolásában kifejtette a bíróság azt is, hogy a jelzálogszerződés nem jogosított fel arra, hogy az ingatlant birtokoljam és használjam, mindezek okán rosszhiszemű birtoklásom került megállapításra annak ellenére, hogy bejegyzési engedélyem volt, tulajdonossá váltam és az Ingatlan kulcsait sem nyilvánvalóan felperes kijátszásával szereztem meg.

3. Az ügyben előterjesztett viszontkereseti jogcímek alapján bizonyítás lefolytatása vált volna szükségessé, amelyek mellőzése miatt ismételen tisztességtelen eljárás szenvedő alanyává váltam. Példaként említem a felperes, mint adós, egyúttal mint az ügyletben érdekelt személy vonatkozásában kialakítható jogi álláspontot, a jelzálogjog alapjául szolgáló kölcsön összegét, a leplezett szerződés érvényes tartalmára utaló tények alátámasztását. Mindez nemcsak az elsőfokú bíróság ítéletében volt hiányos, de a másod fokon eljáró bíróság ítéletében sem tükröződött. Tényként megállapítható továbbá az is, hogy önmagában az adásvételi szerződés színlelté miatti érvénytelenségét megállapító elsőfokú ítélet kiegészítésével még a jogerős, ám jogsértő állapotot sem lehetett volna rendezni.

Ugyanakkor a másodfokú bíróság rendelkezett arról először, hogy egyáltalán a leplezett szerződés mögöttes tartalmát meghatározza, viszont azt tévesen állapította meg, de ezen túlmenően a kereseten túlterjeszkedve a leplezett szerződés jogkövetkezményeinek levonására került sor, amely ellen jogorvoslati lehetőségem már nem volt.

A Kúria, mint a megtámadott határozatot hozó legfőbb hazai bírói fórum a tényállás és jogi következtetések változatlan hagyása mellett eltérő indokolást adott az ügyemben. A Kúria ésszerűtlen indoknak tartotta azt, hogy felperes (illetve jogelődje) éppen tőlem vesz fel kölcsönt saját ingatlanának megvásárlásához, ám nem ésszerűtlen ez abban az esetben, ha kölcsönt kíván felvenni és ehhez ingatlanát adja biztosítékként, vagy mégis az adásvételre irányult a szándéka.

III.

1. A fenti tényállást összegezve a per teljes tartamát és érdemét lezáró Kúriai Ítélet álláspontom szerint sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkét, erre tekintettel kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az alkotmányjogi panasszal megtámadott kúriai ítélet alaptörvény-ellenességét és azt semmisítse meg.

Ezek tükrében hivatkozni kívánok arra, hogy a Kúria ítélete ellentétes a XIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal is és állítom, hogy ez az alaptörvény-ellenesség a bírói döntést érdemben is befolyásolta.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26.§ (1) bekezdése szerint előadom, hogy a Kúriai Ítélet az Alaptörvényben biztosított következő jogaimat sértette:

Alapvetés B) cikke

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban foglalta össze. Az itt megfogalmazott megállapításokat az Alkotmánybíróság utóbb több döntésében [5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75.; 14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118–120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat; 8/2015. (IV. 17.) AB határozat] is megerősítette és gyakorlattá formálta.

Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben

alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben és tisztességes eljárás keretében dönthessen. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.

2. A 6/1998 (III. 11.) AB határozat szerint a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, melyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. A tisztességes eljárásnak általánosan és nem vitatottan elismert elvi eleme a fegyverek egyenlősége. Az Alkotmánybíróság számos határozatban utalt arra, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye.

A felülvizsgálat lehetősége pedig csorbát szenvedett a közbenső ítélet meghozatalakor és azt követően másodfokon, így további jogorvoslati lehetőségemet megvonva a leplezett szerződés tartalma tekintetében. A pertartam folyamán mindvégig a közbenső ítéletre támaszkodó további bírói döntések vezettek ahhoz a kialakult jogi helyzethez, amely alapján védekezésem a döntések hatására folyamatosan korlátozódott és hatékony formában fellépni viszontkeresetem elbíraltatásával sem tudtam.

Alkotmányjogi panaszomban való közvetlen és személyes érintettségemre meghivatkozom a 2014. szeptember 29. napján kelt felülvizsgálati kérelmemben foglaltakat teljes terjedelmében és azt jelen beadványomban is irányadónak tartom. A panasz befogadhatósága szempontjából megítélhető alapvető fontosságú alkotmányjogi kérdés kapcsán hivatkozok arra, hogy eleve a Kúria és jogelődje által korábban az érvénytelenség és színlelt szerződés tárgyában megalkotott állásfoglalásokban felszínre juttatott alapvető elvek sem tükröződtek a Kúriai Ítéletben, ez utóbbi azzal ellentétes és tisztességtelen eljárás keretében meghozott döntést juttatott érvényre. Felperes keresetével szemben ellenkérelmet, valamint az ügyben viszontkeresetet terjesztettem elő. Felperesnek a teljes pertartam alatt nem volt olyan kereseti kérelme, amely leplezett érvényes tartalomra, annak jogi következményére vonatkozott volna, mialatt a Ptk. 207.§ (4) bekezdés megítélésében az eddigi egységes gyakorlat szerint a színlelt szerződést a leplezett szerződés érvényes tartalma alapján szükséges megítélni, feltéve ha a leplezett szerződésnek van érvényes tartalma. Jelen esetben, a közbenső ítélet jogereje miatt pedig az éppen a kölcsönszerződés biztosítékát jelentő fedezeti szerződést, mint érvényes tartalmú szerződést jelenti.

Önmagában a pertartam is tisztességtelen, tekintettel arra, hogy jóhiszeműen bíztam a

tulajdonszerzésemben és az ingatlan birtokába is kerültem. Az állampolgár joga ugyanakkor az adásvétel, vagy bármilyen szerződés alapján az, hogy annak teljesedése esetén a szerzett jogaival éljen és azt a törvényes korlátai között kiteljesítse, az uralt dolgot használja és hasznosítsa. Ezzel szemben az ügyben eljáró bíróságok alkotmányellenes módon, a tényállás valós, maradéktalan felderítése nélkül, közbenső ítélet megalkotásával korlátozták indoklásukat hol egyik, hol más úton és jogelve szem előtt tartva, miközben a jogbiztonság követelménye és az ésszerű időn belüli elbíráláshoz való alapvető jogom a szerzett tulajdonjoggal együtt érdemben sérültek. Annak figyelembe vételével, hogy saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki nem hivatkozhat jogállamban. A perben alkotott döntések a perbeli pozícióm miatti perbizonytalanságomat fokozatosan növelték, vissza-visszautalva a közbenső ítéletre és annak korlátaira, valamint a viszontkeresetem valójában csak esetekben és részben feltételes jellegére. Viszontkereseti követelésem ugyanis függött attól a perbe vitt jog elbírálásától amelynek eredményeként akár az ingatlannal, akár a kölcsön követeléssel rendelkezhetem-e.

V.

- 1. A fenti tényállás alapján álláspontom szerint megállapítható, hogy az ügyben eljáró bíróságok megsértették a tisztességes eljáráshoz, ügyem ésszerű időn belül való befejezéséhez való jogomat. A tizenkilenc (19) éves pertartam már eleve nem jelen ésszerű időn belüli elbírálást sem a hazai, sem pedig az emberi jogi bíróság gyakorlatában (Magyar kontra Magyarország ügy 32396/96 sz. kérelem 2001. január 11-én hozott ítélet, Mezey kontra Magyarország Application no. 7909/05. 2008. október 14-én született ítélet).**

Az ügy ésszerű határidőn belüli befejezése kapcsán nem csupán az ügy bonyolultságát, a peres felek magatartását szükséges vizsgálni, hanem azt is, hogy mi volt az eljárás tétje számomra az eljárásban. Önmagában az, hogy a peres felek – az általános elv szerint – az eljárás urai is lehetnek, még nem mentesíti a bíróságot azon kötelezettsége alól, hogy az ügyben minden megfelelő intézkedést határidőben meg kell tenni. Minderre ügyemben nem került sor és az eljárás ésszerű időn túli befejezése már alapjogi jogsérelemig jutott.

2. Ám önmagában nem csak az eljárás elhúzódása jelenti alapjogsérelmemet, hanem az a jogbiztonsági elvvel össze nem egyeztethető és a perben kialakult helyzet, hogy valamely, fent említett kereseti-vizzontkereseti elemről döntés csupán a jogerős ítéletben került először megfogalmazásra, amellyel szemben jogorvoslati jogom nem volt.
3. A tisztességes eljárás megsértése is tetten érhető abban, hogy a bíróságok bizonyítás hiányában fogadták el az összecszerűséget 25.000.000,- Ft-ban és nem 45.000.000,- Ft-ban.

4. A fentiekben nevesített jogorvoslati jog gyakorlásának hiánya is alapjogi sérelmem, amelyet a Kúriai ítélet nem orvosolt új eljárás elrendelésével és nem állapította meg az addig lefolytatott bizonyítás eredménytelenségét – mint megalapozatlanság kulcskérdését. A Kúriai ítélet orvosolhatta volna a bíróságok tévedését azzal, hogy hatályon kívül helyezéssel új eljárás lefolytatását rendeli el, megjelölve iránymutatásként a védekezésben is foglaltak bizonyítási terjedelmét. Ezzel ellentétesen a bizonyítási teher sem úgy alakult, ahogy a jogbiztonság maradéktalan megtartása mellett a peres felek, de legalább mint védekező alperes azt elvárhattam volna a független bíróságoktól. A bizonyítás mellőzése a jogbiztonsági követelménnyel szembeni, azt sértő állapotot idézett elő, amely Magyarország Alaptörvénye Alapvetésének B) cikk (1) bekezdésébe ütközik.

Azzal, hogy az Ingatlanhoz ellenérték fejében jutottam hozzá és tulajdonossá váltam, adásvételi jogcímen, de legalább biztosítékként azt jogszerűen használtam és ennek ellenére mindhárom szintű bírói fórum védekezésem bizonyításának teljes mellőzésével egymástól is eltérő álláspontra és birtokosi helyzetre jutott, a Kúriai ítélet továbbá más ítélettel megállapított tényállás ellenére eltérően indokolt és rendelkezett ezáltal a perbe vitt jogról és viszontkereseti követelésről, amely ítélkezési magatartás – mint döntés – nem felel meg a jogállamiság elvének és a jogbiztonság követelményének.

VI.

A fentiekre tekintettel kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43.§ (1) és (4) bekezdései alapján a Kúriai Ítéletet és az előzményként szolgáló, hasonlóan Alaptörvény-ellenes Fővárosi Ítéltábla által meghozott 5.Pf. 20.486/2014/10. számú ítéletre kiterjedően megsemmisíteni szíveskedjen.

Az Ügyrend 36.§ (7) és az alapján alkalmazandó 37.§ (1) bekezdése alapján felvetem személyes, illetve nyilvános meghallgatásom lehetőségét.

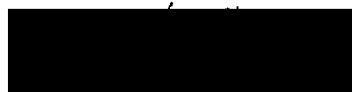
Az Alkotmánybíróság hatásköre az Abtv. 27.§ alapján alkalmazandó 43. §. (1) bekezdésén alapul.

Nyilatkozom, hogy a jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, mivel a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be a Kúriához, amely a támadott ítéletet hozta.

Abtv. 29. §-a értelmében az általam állított alaptörvény ellenesség a bírói döntéseket érdemben befolyásolta.

Budapest, 2016. március 10. napján.

Tisztelettel:

indítványozó

jogi.képv.:

Mellékletek:

1. Fővárosi Bíróság 2.P.27.502/1996/31. számú közbenső ítélete
2. Legfelsőbb Bíróság Pf.VI.25.693/1999/9. számú közbenső ítélete
3. Legfelsőbb Bíróság Pfv.X.20.776/2001/5. számú közbenső ítélete
4. Fővárosi Bíróság 2.P.22.950/1996/13. számú ítélete
5. Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.408/2007/7. számú végzése
6. Fővárosi Törvényszék 71.P.25.917/2010/92. számú ítélete
7. Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.486/2014/10. számú ítélete
8. A KÚRIA Pfv.VI.21.738/2014/18.számú ítélete
9. 1 db ügyvédi meghatalmazás